

Če tudi prizadevanje teh črnih mož, kar žalibog konstatirati moramo, ni brez uspeha ostalo, mora se na drugi strani pripoznati, da mnogoštevilni kmetje nasproti vsemu takemu zgražanemu ščuvanju modrejše najdejo, ako se z mestjani, ne samó razumejo, ampak tudi v sadonosnih gospodarskih razmerah ž njimi združijo. Dokaz temu je, da se je ustanovilo in začelo delovati pred enim letom skladišče kmetijske zadruga okrajnega društva za Velikovec in okolico.

Vdeležilo se je tega ob enem kmečko ljudstvo in meščanstvo. Mestna hranilnica in nekateri premožnejši meščani podprli so to gospodarsko podjetje s precejšnjimi prispevki.

Namen skladišča je po navadi, namreč: vskladanje žita in plačilo zadružnikom z 80% vrednosti, čistenje in prodaja za proizvajalce (producente.)

Odprlo se je skladišče 1. avgusta 1899. Prvi računski sklep datira od 31. decembra 1899.

Vzlic težav in bojov, ki jih je to mlado podjetje bojevati moglo, vzlic napadov od strani „celjski kroti“, jednakorodne „celovske krote“, je izid tega računskega sklepa prav povoljen.

Glasom gospodarskih poročil za Koroško dd. 15. V. t. l. št. 10 znašal je promet do konca leta 1899:

pšenice	182.04 met. centov
rži	400.78 " "
ječmena	153.23 " "
ovsa	775.05 " "
ajde	100.30 " "

skupaj 1611.40 met. centov.

Na vloženo blago podelilo se je 14.911 gl. prednjema (voršus.) Zaključek računa izkazal je od dneva otvoritve (1. avgusta) do 31. decembra 1899 čez 79.000 gl. prometa.

Ne manj kakor gospodarski, vreden je tudi materialen dobiček, dokaz temu je vspevanje tega pod-

zapiše: ena jopa brez rokava, ena jalova krava. Tri funte moke, ki jo je pripeljal iz Loke. V hiši na polic', je 3000 stenic. Tudi imata veliko oblačila in dva zlomljena motovila. Eno prazno škrinjo špeha, mesa, klobas in en hlačen pas. Jest zadost, pa vsak dan post. Eno kiklo zašito, eno skledo obito. Eno zibel brez tečaja, en nožič, ki reže na oba kraja.

Eno mevtergo razklano brez nog, in eno brano brez zob. En žakelj krompirja, en pisker ješlevega perja. En ubit pisker medu, pa je tak, da ni grenak ne sladak. En štrik iz prediva, ki ima dva konca, in dva papirnata lonca. V hlevu imata vole, krave, teleta, pa jih pogledati ne smeta. Tudi svinje, prešiče in drobnice, in 4 sklanfane žlice. Nevestin oče Urban, je vesel vsak dan, ker je svojo hčer dal v tak lep mir. On se zapriseže pred pričami, da bo dal vsako leto en prazen koš jarega ječmena, in en maselec ovenega semena. Drva za zima, pa jih še sam nima. Ena sukna siva, in en glaž prediva. Eno rešeto platna belega, odrezan od kosa celega, da bo imela za srajce in plenice, za nedolžne otročice, ki bojo v hiši na klopi okrog in okrog; in če ne bojo delali preveč nadlog. Pa tudi imata en mizen prt, če bi ga

jetja, in da nasprotje med kmeti in meščani ne bode moglo obstajati.

Le neumnost ali brezvestnost zamore temu nasprotovati, ali celo pravi namen tega podjetja vtajiti. Naj bi povoljno stanje tega podjetja tudi v prihodnjih letih vspevalo in v vedno večji meri v blagor ljudstva in skupnosti vseh, v naši lepi planinski deželi napredovalo.

Vojna v Južni Afriki.

Ako bi bilo kaj verjeti najnovejšim poročilom, je konec vojne med Angleži in Buri v istini pred durmi. Različne brzjavke javljajo, da so Buri obupali nad svojo stvarjo, da odlagajo orožje, se vračajo v svoje porušene in opustošene farme, ali pa se izseljajo. Trdi se, da je beg Krügerja jako slabo vplival na odpor Burov, ter da je večina boja sita. Kontrolirati, koliko je resnice na teh vesteh, seveda ni možno, toda prav naravno bi bilo, če bi se junaški branitelji svoje domovine čutili končno vendar le utrujene. Premoč angleške armade je velika, a še vedno dohajajo nove čete. Odločilno pa je morala vplivati Robertsova proglasitev vojnega stanja in anektacija obeh republik. Anektiranje se pravi državo za svojo spoznati, in ako se kdo, bodi vojak ali kdo drugi temu vpira, postopa se z njim kot z roparjem. Da še hujše. Umori se ga brez preiskave. Tako povelje izdala je ta nesramna Angležka ker drugače Burov premagati ni mogla. Ako vedo Buri, da jih čaka v vsakem slučaju smrt in s tem poraz njih stvari, je umevno, da si hočejo rešiti vsaj svoje nago življenje. Krüger, burski predsednik je v Laurenzo-Marquezu. Poročalo se je, da ga je na povelje angleškega konzula držal portugalski guverner kot ujetnika, a ta vest je menda zelo pretirana, kajti dovoljeno mu je, odpotovati v Evropo. Holandska vlada mu je ponudi-

bilo treba za mačjo smrt. Ene železne vile drenove, in tri ponve jesenove. Rinke iz repnega perja, da se nebota bala hudirja in zlata, če se bota štimala oba. Bogatije je malo pri hiši, pač pa veliko miši. Če pa eden ali drugi umrje brez testamenta, bo pokopan na britof svetega Elementa.

Poroka naj bo v Leskovci v cerkvi svetega Andraža, ker se bo jedla v konzumu zastonj kisla menaža. Starejši sin je potepin, in spoznan za gospodarja in sleparja. Drugi otroci pa dobe po deset in sto, kakor jim od visoke rihte spoznano bo. Kar bo suhih hrušt in vina, plača vse lepa kuharica Mina. Za druge davke in plačila, bo skrbela Neža mila. Če pa kaj dobička ostane, bo šlo vse čež rame, ali pa za en lonc kaše in za naše ljube pajdaše.

Tako je to pismo dokončano in prebrano. Podpisane so pa tudi tri krive priče, po katerih dušah vraga miče.

Ženin je Lovre Urban brez možgan.

Nevesta nezvesta Marijana zaspana, hči edina, rajncega Jurija Jožefina.

Šribar se pa ne podpiše, ker še nima svoje hiše.

la svojo vojno ladijo, da se prepelje preko morja varno. Z bojišča pa je došla vest, da je Macdonald 13. t. m. med Winburgom in reko Vet zajel okoli 800 Burov s tremi topovi, jim vzel 33 voz, 260 volov, 65.000 patrov in drugih vojnih potrebščin. Če je ta vest resnična, ostane na bojišču pač le še par tisoč bojnikov, katerih odpor je brezupen in brez pomena.

Zunanje novice.

(33 let nedolžen v ječi.) Kralj Viktor Emanuel je pomilostil nekega Giacoma Sciuta, ki je bil leta 1865. obsojen v dosmrtno ječo radi zavrtnega umora. Sedaj pa se je izkazalo, da je Sciuto nedolžen, ter da je prebil 33 let nezasluženo v težki ječi. Tako poročajo brzojavke iz Rima. Čemu je treba nedolžnega kaznjence šele pomilostiti, je docela nerazumljivo.

(Poročni dar carja kraljici Dragi.) Srbska kraljica Draga ali Dragina je dobila prekrasen poročni dar ruskega carja, ki je bil Aleksandru poročna priča. Car je poslal namreč nakit iz briljantov in smaragdov, ki je vreden pol milijona frankov. Kraljica se je zahvalila carju brzojavno.

(Od mrtvih vstal.) Kakor javljajo iz Veliškega Varada je umrl nedavno v Krešnju neki Gaj. Tudi pri Rumuncih ima, jo navado, da pogoste žalujoči pogrebneke. Pojedina je bila že gotova, ko je javil duhovnik, da istega dne nikakor ne utegne mrliča pokopati, ker ima nujnejša opravila. No, vsem se je škoda zdela, da bi se skuhana jedila pokvarila, zato se je začela gostija že istega dne, pred pokopom mrliča. Okoli polnoči, ko so se gostje že dobro najedli in napili, so se nakrat odprla vrata, in med gostje je stopil — umrli Gaj. Zaman je klical „mrlič“ za veseljaki, izginili so hitro pod mize in postelje, in niso se hoteli zopet prikazati. Mnogo je moral govoriti, predno jih je uveril, da je bil le navidezno mrtev, ter da ga je sedaj popustil krč. Ko je stopila pozneje Gajeve žena v sobo, se je strahu ali veselja zgrudila na tla ter takoj umrla. Mesto moža so pokopali naslednjega dne njo.

(Junaška nevesta.) V Rouenu slavi vse mlado Američanko miss Heleno Townsend iz Cincinnatija. Ta jedva 20letna gospica se je peljala nedavno s svojim ženinom in svojim malim nečakom po Seini. Nakrat je veter prevrnil čoln in vsi trije so popadali v globoko vodo. Gospica je naglo zlezla na obrnjeni čoln, ženin in nečak pa sta se začela utapljati. Gospica je rešila najprej nečaka ter ga prinesla na bližnjo ladjo. Potem pa se je napol slekla in skočila že za ženinom, ki je bil že pod vodo. Rešila je tudi njega. Vse mesto proslavlja gospico in igrala ji je pod oknom mestna godba.

(Žalosten konec cele rodbine.) V mali gališki vasi Betanzosu je živela majhna kmetiška rodbina (mož žena in dvoje otrok), ki je bila poštena in delavna. 5-letna hčerka je pasla krave, da si zasluži kruh. Oče je otroku večkrat zapovedal, naj pazi na živino, da ne bo delala škode. Toda nedavno je, dekle vsled vročine zaspalo in krave so zašle v žito in se pasle ondi. Slučajno je to zapazil oče, pregnal s palico krave iz žita, potem pa v svoji togoti pretepal hčer tako hudo in po zverinsko, da ji je ubil lobanjo, in da je umrla kar na mestu. Takrat šele se je oče zavedel, kaj je storil. Ves obupan je hitel domov povedat ženi svoj zločin. Nato pa je zopet stekel iz hiše ter se vrnil v bližnjo reko. Preplašena žena mu je hotela na pomoč, a valovi so že požrli moža. Ko se je vrnila domov, pa je našla nov strašen prizor: svinje so prišle v sobo ter ji napol požrle najmlajše, nekaj mesecev staro dete, ki je bilo že mrtvo v mlaki krvi. Pri tem pogledu je zadela grozno prestrašeno in obupano ženo kap, da se je zgrudila še ona mrtva.

Močne vinske sode

od 650—700 litrov, pošilja na vsako železnično postajo po gl. 8.50

J. Kreinigg,

trgovec v Vildonu.

Kot učenec

sprejme se deček iz poštene hiše, lepega obnašanja z dobrimi šolskimi spričevali, ter nemškega in slovenskega jezika zmožen, v trgovino z mešanim blagom

Wilh. Sirk=a naslednik v Ptuj.

Franc Matheis

v Brežicah,

veletržec z jajci in deželnimi pridelki

kupuje po najvišji ceni vsakovrstne pridelke, kakor:

fižol, pšenico, oves, suhe slive, orehe, maslo, knoper, vosek, laneno seme, jajca, konopljeno seme, vinski kamen (veštajn) i. t. d.

Juri Murschetz,

kamnoseški mojster v Ptuj,

priporoča svojo veliko zalogo

nagrobnih kamnov

iz belega in plavega marmora.

Izdelovanje nagrobnih spomenikov iz vsakovrstnega kamenja, kakor tudi predelavanje starih kamenov in napisov.

Ravnokar izišel

Viničarjev kažipot

od Ivan Bele,

cena 60 vinarjev.

V zalogi pri W. BLANKE-ju v Ptuj.

V najem, eventuel prodaja se:

gostilna Pauscha

v farbarski ulici v PTUJU.

Natančneje pove uredništvo „Štajerca“.